

Dosarul nr.1r-313/25
Buiucani)
1-18156123-02-1r-27032025

Judecătoria Chişinău (sediul
Judecător: Ana CUCERESCU

DECIZIE
În numele Legii

29 aprilie 2025
Chişinău

mun.

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU

Având în componență:

Președintele ședinței:

Judecătorii:

POPESCU

Ion BULHAC
Svetlana VÎȘCU și Marcel

a examinat, în ordine de recurs, fără prezența părților la proces, recursul condamnatului BUSUIOC Octavian, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) din 28 februarie 2025, prin care a fost respinsă cererea înaintată de BUSUIOC Octavian privind revizuirea procesului penal.

Termenii de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.01.2024 – 28.02.2025;

Instanța de recurs: 27.03.2025 – 29.04.2025.

Procedura de înștiințare a fost legal executată.

Asupra recursului declarat de condamnatul BUSUIOC Octavian împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) din 28 februarie 2025, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

A C O N S T A T A T:

1. La 15 ianuarie 2024 Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani) a fost sesizată cu cererea de revizuire înaintată de BUSUIOC Octavian pe marginea cauzei penale nr. 1-405/18, în cadrul căreia a fost pronunțată sentința Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) din 01 februarie 2019 prin care BUSUIOC Octavian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 323 alin. (1), 326 alin. (1), 326 alin. (3) Cod penal, în vederea cercetării noilor circumstanțe.

2. În motivarea cererii, revizuentul BUSUIOC Octavian a invocat că în privința sa a fost pornită urmărirea penală în baza art. art. 323 alin. (1), 326 alin. (1) 326 alin. (3) din cod penal, cauza penală nr.2018978174, care a fost instrumentată de procurorul din Procuratura Anticorupție, Mihail IVANOV. Cauza penală indicată a fost expediată în instanța de judecată, Judecătoria Chişinău sediul Buiucani. La etapa respectivă fiind în

situația creată de către organul de urmărire penală, revizuentul a ales să se examineze în procedură simplificată. Ca urmare a depus cererile de rigoare și instanța a admis procedura dată de examinare.

La 01 februarie 2019 instanța a pronunțat sentința, fiind condamnat la pedepse sub formă de amendă, privațiune de libertate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 5 ani.

A menționat că la etapa respectivă, având în vedere conjunctura politică comportamentul față de revizuent a organului de urmărire penală, nu a contestat hotărârea dată fiind impus de mai mulți factori ce l-a împiedicat să-și exercite dreptul la apărare în plina componentă a actelor normative.

A mai menționat revizuentul că, având în vedere schimbările în conducerea Procuraturii Anticorupție, precum și abuzurile constatate de către Procuratura Generală în activitatea Procuraturii Anticorupție, a adresat cererea de revizuire pentru a constata încălcările de procedură penală la administrarea dosarului penal nr. 2018978174.

A făcut referință la ilegalitățile privind fabricarea probelor în adresa sa de către organul de urmărire penală la acea etapă și a invocat ca temei de revizuire prevederile art. 458 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, revizuirea poate fi cerută în cazurile în care s-au stabilit alte circumstanțe de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii și care, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că cel condamnat este nevinovat ori a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă sau mai gravă decât cea pentru care a fost condamnat sau dovedesc că cel achitat sau persoana cu privire la care s-a dispus încetarea procesului penal este vinovat/vinovată;

Referitor la învinuirea adusă pe art. 326 alin. (1) Cod penal, a invocat că fapta incriminată nu a săvârșit-o și nici nu a avut posibilitate fizică să o săvârșească. De către organul de urmărire penală i s-a incriminat că a estorcat suma de 50000 lei de la Sergiu MĂRGINEANU prin intermediul soției acestuia Olesea MĂRGINEANU. Despre apelul telefonic către Olesea MĂRGINEANU la numărul de telefon *****, a declarat cu certitudine că nu a avut loc, fapt ce se confirmă prin descifrările telefonice pentru 11 februarie 2017, în care s-a indicat că Olesea MĂRGINEANU la numărul ***** nu a fost contactată de careva numere de telefon străine. De asemenea, conform descifrărilor telefonice, ultima la 11 februarie 2017 nu a părăsit domiciliul. Respectiv, faptul că Olesea MĂRGINEANU ar fi fost la 11 februarie 2017 la trecerea subterană din regiunea Circului pentru a transmite suma de 50000 lei este o invenție a organului de urmărire penală.

A mai menționat revizuentul că aflându-se în arest preventiv, de nenumărate ori i-a comunicat procurorului de caz că nu este adevărat, dar îi sugera prin impuneri psihologice să recunoască. Tot procurorul de caz l-a asigurat că versiunea dată va fi acceptată de către instanța care va examina cauza. Respectiv nimeni nu va atrage atenția la versiunea dată și nu vor apărea careva suspiciuni.

A mai invocat revizuentul că în cadrul dosarului penal în privința sa, care a fost examinat în instanța de judecată, lipsesc astfel de descifrări telefonice. Dacă descifrările convorbirilor telefonice ale Olesei MĂRGINEANU la nr. ***** existau la dosar, nu puteau să confirme această versiune sugerată lui fără acoperire probatorie, deci domnul

procuror a refuzat prezentarea și atașarea probelor ce dovedesc nevinovăția sa în comiterea acestei infracțiuni.

Cu referire la învinuirea în baza art. 326 alin. (3) Cod penal, a relatat că nu a săvârșit fapta imputată și nu sunt probe pe acest episod precum că a extorcat suma de 11000 Euro de la RATUȘNIUC Alexandru prin intermediul lui GLADUN Vladimir. La fel, a menționat că a fost o invenție a organului de urmărire penală sugerată prin presiuni psihologice și folosindu-se de vulnerabilitatea aflării în detenție de către acuzatorul de stat care insistă ca să o accepte tacit, fiind invocat același scenariu, că nu se va verifica de către nimeni, deoarece se va examina în instanță în procedură simplificată și respectiv nimeni nu va obiecta la aceste fapte care sunt descrise în actul de învinuire.

A menționat că este abrant și fără logică să delcari că precum în fața procuraturii fiind în timpul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, să primești de la persoane necunoscute o sumă de 11000 Euro ca ultimii să fie eliberați, deoarece persoanele vizate în cazul respectiv și anume RATUȘNIUC Alexandru și GLADUN Vladimir, fiind în arest preventiv, au transmis suma de 11000 Euro, pe când în rechizitoriu este indicat că ultimii au fost ulterior eliberați din arest, respectiv orele 23:10 și 23:20 a zilei respective.

Cu referire la învinuirea care în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, revizuentul a declarat cu certitudine că nu a săvârșit fapta respectivă. Cum reiese din actul de învinuire, nu este o probă concretă care ar atesta că a săvârșit fapta incriminată. Această versiune a fost cea mai tare insistată de către acuzatorul de caz. De fiecare dată când i se sugera și îl presa psihologic, îi zicea procurorului că nu este corect să facă așa declarații. A fost audiat suplimentar pe cazul, ca nu cumva să nu susțină poziția dată în instanța de judecată. Prin urmare acuzatorul la etapa respectivă tare dorea să se asigure din mai multe puncte de vedere că va susține acest capăt de acuzare impunând să dea unele depoziții făcând presiuni psihologice.

A mai menționat revizuentul că nu este adevărat că ar fi adus sume de 60000 euro la Procuratură. La caz, acești figurați pe cauza penală respectivă, de fiecare dată când a fost în preajma lor au fost asistați de avocatul lor.

Ce ține de modalitatea de a se instrumenta cauza penală la faza urmăririi penale, a declarat că de la momentul reținerii sale, avocatul ales a fost CALDÎBA Vitalie, cu care la fiecare întâlnire analiza circumstanțele cazului. De fiecare dată avocatul nu îi dădea nici o claritate în aceia ce-l așteaptă, numai semne de descurajare că e destul de complicată situația. La fel, din discuțiile avute cu avocatul la acel moment, ultimul îi explica că este un dosar de rezonanță și mediatizat. Toate televiziunile trâmbează de cazul respectiv și precum că procurorii implicați pe caz au primit suma de 200000 Euro.

A mai menționat și faptul că la toată etapa în care a fost arestat a fost supus unui tratament inuman de presiune psihologică. Presiunea psihologică se manifesta prin ridicările la procuror în birou unde se afla cu orele în șir fără să fie asistat de avocat ajungând până la situații de criză psiho-emoțională. De fiecare dată se duceau discuții de tot felul ce ține de așa-zisele scenarii pe care urma să le recunoască, de pornirea de dosare penale în privința sa pe abuz de serviciu și cu patru dosare penale instanța de judecată îl va condamna la privațiune de libertate pe un termen de la 7 la 15 ani.

A mai menționat revizuentul că au fost ilegal organizate întâlniri în cadrul Izolatorului de detenție al CNA cu procurorul CLIM Roman, în prezența acuzatorului de caz, la care a încercat încă odată să dovedească nevinovăția sa. Lui CLIM Roman i-a fost propus să achite prejudiciul de 75000 euro, 11000 euro și 50000 lei de către procurorul de caz pentru a recalifica învinuirile incriminate lui în baza art. 326 Cod penal, fapt care a fost refuzat de Roman CLIM.

A mai invocat că la întâlnirea respectivă a văzut o reglare de conturi dintre procurorul de caz Mihail IVANOV și CLIM Roman, iar el personal urma să fie „carnea de tun”, fapt ce în opinia acestuia s-a și întâmplat ulterior.

De asemenea, a invocat că, după a treia prelungire a măsurii de arest, iarăși a fost întrebat dacă a decis să colaboreze. La etapa respectivă deja era într-o depresie profundă că nimeni nu dorea să-l audă, iar cine a început să colaboreze cu Procuratura Anticorupție deja era acasă. Ca rezultat a cedat și a fost de acord să recunoască faptele nesăvârșite de el, doar ca să scape de acest calvar.

A mai invocat revizuentul că prima condiție care a fost impusă de către procurorul de caz a fost ca să rezilieze contractul de asistență juridică cu avocatul CALDÎBA Vitalie, care fiind la curent de toate cele relatate anterior, avea careva probe care să combată învinuirile aduse. A doua condiție a fost ca să recunoască versiunea propusă de ei, respectiv să invite alt avocat și să insiste că aceasta este realitatea fără a relata adevărul, în caz contrar îl așteptau cel puțin 7 ani de pușcărie, fapt ce a fost nevoit să-l facă. A invitat avocatul CIOBANU-NIȚULEAC Vladislav, căruia i-a comunicat că acesta este adevărul și asta este poziția sa. La încercările lui de a intra în esență, l-a rugat ca el să-l asiste numai să nu combată probele pe dosar. La fel fiind în detenție și auzind de toate abuzurile care se fac din partea Procuraturii Anticorupție la etapa respectivă, detenției de ani de zile fără temei legal, cu inventarea de episoade noi și cu dețineri în arest preventiv până la 12 luni pe fiecare presupusă faptă, inclusiv fiind speriat că va fi transferat în Penitenciarul 13 Chișinău unde se vor întâmpla lucruri drastice, astfel a cedat și a acceptat situația impusă.

A mai invocat revizuentul că declarațiile date pe recunoașterea faptelor respective erau deja tapate, și avocatul a discutat cu el anumite detalii după care a plecat. Peste un termen scurt a fost eliberat din arest preventiv în arest la domiciliu, unde la fel insistent a fost verificat și invitat la Procuratura Anticorupție pentru diferite acțiuni, unde de fiecare dată a fost singur fără avocat și se insista ca să nu se răzgândească, în caz contrar din nou va fi arestat. Examinarea dosarului de către instanța de judecată a început în scurt timp, iar la 01 februarie 2019 a fost condamnat cu acea pedeapsă care a fost vehiculată de procurorul de caz. În anul 2020 din discuțiile avute cu avocatul CIOBANU-NIȚULEAC Vladislav, a înțeles că discutând cu avocații altor participanți pe dosarele disjuncte, l-a întrebat de ce a acceptat învinuirile respective ele fiind neadevărate, la care a relatat ultimului despre cum și prin ce metode a fost impus să accepte situația respectivă.

Urmare celor descrise a ajuns la un acord, având în vedere Declarația Parlamentului din 2019 despre capturarea statului de drept, să depună prezenta cerere de revizuire în vederea reparării nelegiuirilor care au avut loc în raport cu el la instrumentarea cauzei penale date. La fel și dorința de a declara cu certitudine că cele indicate în actul de

învinuire, respectiv audierile în calitate de martor nu corespund adevărului. Nu dorește ca cineva să sufere din cauza acestor declarații obținute prin fabricare de probe și presiune psihologică, cât și restabilirea onoarei și demnității sale în fața societății.

3. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 februarie 2025, cererea înaintată de BUSUIOC Octavian privind revizuirea procesului penal, în cadrul căruia a fost pronunțată sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-405/18 din 01 februarie 2019 prin care BUSUIOC Octavian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 323 alin. (1), 326 alin. (1), 326 alin. (3) Cod penal a fost respinsă ca neîntemeiată.

4. Nefiind de acord cu încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 28 februarie 2025, recurs a declarat condamnatul BUSUIOC Octavian, prin care a solicitat admiterea recursului și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond.

În motivarea cererii de recurs, condamnatul a invocat că instanța de fond nu a ținut cont de cronologia ilegalităților comise la faza de urmărire penală care au fost recent descoperite.

De asemenea, a mai invocat recurentul că instanța de fond nu a ținut cont de faptul că circumstanțele noi, recent descoperite demonstrează în mod repetat faptul că învinuirea înaintată lui BUSUIOC Octavian este bazată exclusiv pe declarații ce au caracter autoincriminatoriu, care au fost obținute ca urmare a exercitării asupra acestuia a presiunii psihologice, fiind obținute prin abuz.

5. Conform prevederilor art. 447 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.*

Participantii la proces au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

6. *Examinând recursul declarat, studiind materialele cauzei, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, ajunge la concluzia că cererea de recurs depusă de condamnatul BUSUIOC Octavian urmează a fi respinsă ca nefondată și menținută încheierea contestată, din următoarele considerente.*

Conform art. 448 Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

În particular, avându-se în vedere recursul, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Conform art. 460 alin.(1)-(3) Cod de procedură penală, *procedura de revizuire se deschide în baza cererii adresate procurorului de nivelul instanței care a judecat cauza în fond. În cazul temeiurilor prevăzute la art. 458 alin.(3) pct. 3) și 4), procedura de revizuire se deschide în baza cererii adresate instanței de judecată care a judecat cauza*

în primă instanță. Cerere de revizuire poate declara: oricare parte din proces, în limitele calității sale procesuale, soțul și rudele apropiate ale condamnatului, chiar și după decesul acestuia. Cererea de revizuire se face în scris, cu arătarea motivului de revizuire pe care se întemeiază și a mijloacelor de probă în dovedirea acestuia.

Conform art.458 alin.(3) pct.2) Cod de procedură penală, *revizuirea poate fi cerută în cazurile în care s-au stabilit alte circumstanțe de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii și care, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că cel condamnat este nevinovat ori a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă sau mai gravă decât cea pentru care a fost condamnat sau dovedesc că cel achitat sau persoana cu privire la care s-a dispus încetarea procesului penal este vinovat/vinovată.*

Acest temei de revizuire are în vedere descoperirea de fapte sau împrejurări ce nu au fost cunoscute de instanță la soluționarea cauzei. Pentru acest caz de revizuire sânt reglementate următoarele condiții: 1) s-au stabilit circumstanțe de care nu avea cunoștință instanța, adică fapte sau împrejurări noi; 2) stabilirea de circumstanțe noi semnifică probele propriu-zise, adică elementele de fapt cu caracter informativ cu privire la ceea ce trebuie de dovedit în calea de atac a revizuirii. Noi trebuie să fie probele și nu mijloacele de probă prin care se administrează probe deja cunoscute; circumstanțele invocate în revizuire trebuie să fie noi pentru instanța de judecată.

Așadar, orice faptă, orice împrejurare dată în vileag după rămânerea irevocabilă a hotărârii penale constituie pentru justiția penală o descoperire, din momentul ce nu a fost cunoscută instanței atunci când o pronunțat hotărârea atacată. Se cere ca elementul de noutate să fie pentru instanța de judecată, iar nu și pentru părțile din proces. Faptele și împrejurările noi dovedesc netemeinicia hotărârii de achitare, de încetare a procesului penal ori de condamnare, și duc la o altă soluționare a cauzei și în acest caz se admite o revizuire atât totală cât și parțială, pentru a nu se menține o hotărâre cu grave erori de fapt.

7. Colegiul penal constată că prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 01 februarie 2019, BUSUIOC Octavian Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale, ceia ce constituie 100 000 (una sută mii) lei.

BUSUIOC Octavian Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.323 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceia ce constituie 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

BUSUIOC Octavian Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform prevederilor art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui BUSUIOC Octavian i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 2300 (două mii trei sute) unități

convenționale, ceea ce constituie 115000 (una sută cincisprezece mii) lei, cu executarea de sine stătător a pedepselor stabilite conform prevederilor art. 87 alin. (2) Cod penal. Instanța de judecată a mai reținut prevederile art. 64 alin. (3/1) Cod penal, conform cărora în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

În baza art. 90 Cod penal executarea pedepsei aplicate lui BUSUIOC Octavian a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 (cinci) ani dacă, în termenul de probă, condamnatul BUSUIOC Octavian Ion nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Sentința enunțată nu a fost contestată cu apel la Curtea de Apel Chișinău, astfel devenind definitivă ca rezultat al neexercitării dreptului de atac.

8. În asemenea circumstanțe nu au fost constatate careva circumstanțe noi care ar motiva necesitatea revizuirii procesului penal intentat în privința lui BUSUIOC Octavian.

Conform art. 458 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, *revizuirea poate fi cerută în cazurile în care s-au stabilit alte circumstanțe de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii și care, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că cel condamnat este nevinovat ori a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă sau mai gravă decât cea pentru care a fost condamnat sau dovedesc că cel achitat sau persoana cu privire la care s-a dispus încetarea procesului penal este vinovat/vinovată.*

La caz, Colegiul penal reține că, drept motiv de revizuire a fost invocată o analiză a aceluiași probe cu trimitere la neajunsurile la examinarea cauzei la urmărirea penală și cercetarea judecătorească.

Astfel, urmează a fi reținut faptul că circumstanțele invocate de către BUSUIOC Octavian atât în cererea de revizuire, cât și în cererea de recurs nu pot fi reținute ca fiind circumstanțe noi, acestea nefiind cunoscute instanței de judecată din motiv că nu au fost aduse la cunoștință de BUSUIOC Octavian la etapa examinării cauzei penale.

În principiu, revizuentul a invocat o reevaluare a probelor examinate, fapt care nu poate constitui temei pentru admiterea revizuirii.

9. Colegiul penal reține că procedura de revizuire prevăzută de art. 458-462 Cod de procedură penală servește scopului înlăturării lacunelor și omisiunilor justiției, care urmează a fi aplicate într-o manieră compatibilă cu prevederile art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, fiind respectat principiul securității raporturilor juridice, care semnifică, potrivit jurisprudenței curții Europene a Drepturilor Omului, între altele, că o soluție definitivă a oricărui litigiu nu urmează a fi rediscutată. Excepție de la acest principiu poate fi doar cazul când reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (cauza Brumarescu c. României, hotărârea curții Europene a Drepturilor Omului din 28 octombrie 1999).

La fel, Colegiul penal reține jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, conform căreia dreptul la judecarea într-un mod echitabil de către o instanță, după cum

este garantat de art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și

a Libertăților Fundamentale, trebuie interpretat în lumina Preambulului Convenției, care, în partea sa relevantă, declară preeminența dreptului o parte a moștenirii comune a Statelor Contractante.

Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (cauza Roșca v. Moldova, nr. 6267/02, § 24, 22 martie 2005).

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului *res judicata* (a se vedea Brumărescu v. Romania, § 62), adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare.

10. Subsidiar, Colegiul penal concluzionează că, la examinarea cererii de revizuire nu s-au stabilit careva circumstanțe de care nu avea cunoștință instanța atunci când a emis hotărârea în cauză, la fel, după cum, nu s-au stabilit nici alte temeiuri prevăzute de lege pentru revizuirea procesului penal.

Colegiul penal consideră că cele invocate de recurent în nici un mod nu constituie temei de revizuire a procesului penal în ordinea art. 458 Cod de procedură penală, deoarece aceste argumente ale petiționarului nu constituie circumstanțe noi de care nu cunoștea instanța la pronunțarea hotărârii, drept urmare nu pot servi temei pentru revizuirea procesului penal.

Colegiul penal menționează că, în conformitate cu practica judiciară, inclusiv și a Curții Europene pentru Drepturile Omului, Colegiul reține că, în temeiul art.6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, dreptul la un proces echitabil enunță preeminența principiului supremației dreptului. Unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care înseamnă, printre altele, că o soluție definitivă (irevocabilă) a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată. Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii, chiar și în scopul reluării procesului de judecată și a unei noi soluționări a cazului. Competența de rejudecare (revizuire) a hotărârilor judecătorești definitive poate fi exercitată pentru a corecta erorile de drept și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi temei pentru reexaminarea cazului.

Mai mult, sub acest aspect, se impune și precizarea că, potrivit dispozițiilor art. 4 § 2 din Protocolul 7 CEDO, redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a

statului respectiv, poate fi efectuată dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sânt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

Astfel, în cadrul urmăririi penale, cât și în faza cercetării judecătorești, au fost respectate toate cerințele legii procesual-penale.

Totodată, Colegiul penal reiterează că, procedura de revizuire prevăzută de art. art. 458 - 465 Cod de procedură penală servește scopului înlăturării lacunelor în drept și omisiunilor justiției, care urmează a fi aplicată într-o manieră compatibilă cu art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, fiind respectat principiul securității raporturilor juridice.

Iar conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe de judecată independentă și imparțială, garantat de art. 6 paragraful 1 al Convenției, urmează a fi interpretat prin prisma Preambulului Convenției, care enunță preeminența principiului supremației dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței este principiul stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că o soluție definitivă al oricărui litigiu nu trebuie rediscutată. Totodată, principiul securității raporturilor juridice presupune respectul față de principiul lucrului judecat, care constituie principiul executării hotărârilor definitive.

Prin urmare, Colegiul conchide necesar de a respinge ca nefondat recursul condamnatului BUSUIOC Octavian împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 februarie 2025.

11. În conformitate cu prevederile art. art. 342, 449 alin. (1) pct.1) lit.a), 462 alin. (1) lit. a); 462 alin. (4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul lui BUSUIOC Octavian, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 februarie 2025 și se menține fără modificări Încheierea atacată.

Decizia este irevocabilă.

**Președintele ședinței,
Judecătorul:**

Ion BULHAC

Judecătorii:

Svetlana VÎȘCU

Marcel POPESCU